

«Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν» (Ιακώβου, α': 19).

Η ακοή είναι ένα μία^η από τις πέντε αισθήσεις που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος για την επικοινωνία του με τους συνανθρώπους και το περιβάλλον του. Με αυτή ακούμε τι λέει ο συνάνθρωπός μας και ανάλογα με την περίσταση απαντάμε ή ανταποκρινόμαστε ή συναισθανόμαστε. Η ακοή παίζει σημαντικό ρόλο στην ζωή του χριστιανού γιατί η πνευματική του υγεία εξαρτάται από το κατά πόσο αυτά που ακούει και αποδέχεται είναι σύμφωνα με την υγιαίνουσα διδασκαλία του Δημιουργού Θεού. Δηλαδή το τι ακούει και πιστεύει θα έχει την ανάλογη εφαρμογή σε αυτά^η που σκέπτεται και κάνει.

Ο λόγος του Θεού μας πληροφορεί: «..Πᾶς ὅστις ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλει σωθῆναι». Πῶς λοιπὸν θέλουσιν ἐπικαλεσθῆναι οἱ οἰκουμενικοὶ Χριστιανοὶ; Καὶ πῶς θέλουσιν πιστεύειν εἰς ἐκεῖνον περὶ τοῦ ὄποιου δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούειν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ κηρύττων;....Άρα η πίστις είναι εξ ακοής^η η δε ακοή δια του λόγου του Θεού» (Ρωμ., ι': 13, 14, 17).

Συνεπώς για να δημιουργηθεί πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, πρέπει να ακουστεί το σχετικό ευαγγελιστικό μήνυμα του λόγου του Θεού από κάποιον που κηρύττει. Όταν για παράδειγμα ο απόστολος Παύλος μιλούσε στους Φιλίππους σε κάποιες γυναικες, μεταξύ αυτών ήταν και η Λυδία, μια θεοσεβούμενη γυναίκα, που ο Κύριος ἀνοιξε την καρδιά της για να προσέχει στα λαλούμενα από τον Παύλο. Μετά από την ομιλία του Παύλου, βαπτίστηκαν στο νερό η ίδια και η οικογένειά της (Πράξεις, ις': 12-15). Άρα ο λόγος του Θεού όταν λαλείται από τον άνθρωπο του Θεού δια Πνεύματος Αγίου και μπαίνει μέσω της ακοής στην ανοιγμένη από τον Θεό πνευματική καρδιά του ανθρώπου, ενεργεί δημιουργώντας πίστη στον Κύριο^η Ιησού Χριστό, της οποίας το πρώτο έργο είναι να μετανοήσει ο άνθρωπος, να επικαλεστεί το Όνομα του Κυρίου, να βαπτιστεί^η και να σωθεί.

Βέβαια ο ίδιος ο Κύριος μας διευκρινίζει ότι δεν αρκεί να ακούμε τα λόγια Του αλλά και να υπακούμε σ' αυτά, δηλαδή να τα εκτελούμε στην πράξη. Γι' αυτό παρομοιάζει με άνδρα φρόνιμο που έχτισε το σπίτι του στην πέτρα, αυτόν που ακούει τα λόγια Του και τα εκτελεί και με άνδρα μωρό που έχτισε το σπίτι του πάνω στην άμμο, αυτόν που ακούει τα λόγια Του αλλά δεν τα εκτελεί. Το συμπέρασμα είναι ότι ο πρώτος θα

αντέξει στους διωγμούς και γενικά στις θλίψεις και δοκιμασίες, ενώ ο δεύτερος όχι (Ματθαίος,ζ':24-27). Γι' αυτό είναι απαραίτητο η ακοή του λόγου του Θεού να συνδέεται με την υπακοή μας, ώστε να τερματίσουμε νικηφόρα τον καλό αγώνα της πίστεως.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα ανθρώπων που άκουσαν τον λόγο του Κυρίου και υπάκουουσαν. Ξεκινάμε με τα αποτελέσματα του κηρύγματος του αποστόλου Πέτρου την ημέρα της Πεντηκοστής. Ο λόγος του Κυρίου αναφέρει: «...Ἄφοῦ δὲ ἥκουσαν ταῦτα, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ ἄς βαπτισθῆ ἔκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Διότι πρὸς ἐσάς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Καὶ μὲν ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρετο καὶ προέτρεπε, λέγων, Σῶ θητε ἀπὸ τῆς διεστραμμένης ταύτης γενεᾶς. Ἐκεῖνοι λοιπὸν μετὰ χαρᾶς δεχθέντες τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕως τρεῖς χιλιάδες ψυχῶν. Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἀρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς»

(Πράξεις,β':37-42).

Σ' αυτά τα εδάφια φαίνονται καθαρά τα αποτελέσματα της ακοής του λόγου του Θεού και της υπακοής σ' αυτόν.

Επίσης για τον πρώην διώκτην απόστολο Παύλο, ο λόγος του Θεού αναφέρει σχετικά με την ανταπόκρισή του στη δυναμική επίσκεψη και στο άκουσμα του ελέγχου του Κυρίου: «...Ἐνῷ δὲ πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης ἥστραψε περὶ αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἥκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτὸν· Σαούλ, Σαούλ, τί μὲν διώκεις; Καὶ εἶπε· Τίς εἶσαι, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἔγὼ εἶμαι Ἰησοῦς, τὸν ὃποῖον σὺ διώκεις· σκληρὸν σοι εἶναι νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα. Ο δὲ τρέμων καὶ ἔκθαμβος γενόμενος, εἶπε· Κύριε, τί θέλεις νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν· Σηκὼ θητε καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοὶ λαληθῆ τί πρέπει νὰ κάμης». Στη συνέχεια ο Κύριος μέσω οράματος φανέρωσε στον Ανανία το σπίτι που ήταν ο Παύλος και του ζήτησε να πάει να βάλει τα χέρια του πάνω του, για να δει, μιας και είχε μείνει τυφλός από τη λαμπρότητα του φωτός του Κυρίου. Ο

Ανανίας αρχικά έφερε[¶] αντίρρηση επειδή ήξερε για τους διωγμούς και τις προθέσεις[¶] του[¶] Παύλου εναντίον των χριστιανών, ο Κύριος του φανέρωσε ότι έχει μεγάλο έργο να κάνει μεταξύ των εθνών με τον Παύλο και τελικά ο Ανανίας πήγε προσευχήθηκε και ο Παύλος ανέβλεψε, έλαβε Ἅγιο Πνεύμα και βαπτίστηκε στο νερό (Πράξεις, θ':3-18).

Μια κοινή διαπίστωση από τα δύο προαναφερθέντα γραφικά παραδείγματα είναι ότι αυτό που φανερώνει την ειλικρίνεια κάθε ανθρώπου[¶] που ακούει για πρώτη φορά τα λόγια και την πρόσκληση του Κυρίου είναι οι ερωτήσεις: ‘Τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;’ και ‘Κύριε, τί θέλεις νὰ κάμω;’.

Άλλο γραφικό παράδειγμα ανθρώπου που του Θεού που ήταν πρόθυμος στο να ακούει είναι αυτό του Σαμουήλ. Όταν ο Κύριος ένα βράδυ κάλεσε τον Σαμουήλ, παρότι ήταν παιδί, ο Σαμουήλ νόμιζε ότι τον καλούσε ο Ήλεί, ο ιερέας. Ο Ήλεί του είπε ότι δεν τον κάλεσε εκείνος και όταν επαναλήφθηκε η κλήση του Κυρίου άλλες δυο φορές, κατάλαβε ο Ήλεί και είπε στον Σαμουήλ να αποκριθεί στο κάλεσμα του Κυρίου λέγοντας, ‘λάλησον, Κύριε· διότι ὁ δοῦλός σου ἀκούει’. Ο Σαμουήλ υπάκουει και ο Κύριος του μίλησε εναντίον του Ήλεί διότι ένω ήξερε τις αμαρτίες των ιερέων γιων του, δεν τους συνέστειλε όσο έπρεπε. Ο Σαμουήλ τόσο σαν παιδί αλλά και στη συνέχεια της ζωής του, είχε προθυμία στο να ακούει και να υπακούει στα λόγια του Κυρίου, γι' αυτό είναι γραμμένο, ‘...Καὶ ἐμεγάλονεν ὁ Σαμουήλ· καὶ ὁ Κύριος ᾧτο μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἄφινε νὰ πίπτῃ ούδεις ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν.Καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ, ἀπὸ Δὰν ἔως Βήρ-σαβεέ, ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Σαμουήλ ᾧτο διωρισμένος εἰς τὸ νὰ ἦναι προφήτης τοῦ Κυρίου’[¶]

(Α' Σαμουήλ, γ':1-20)

Αυτή την προθυμία θέλει ο Κύριος να έχουμε, σαν παιδιά Θεού, στο να ακούμε[¶] και να υπακούμε στα λόγια Του. Βέβαια, όπως ο Σαμουήλ σεβόταν τον μεγαλύτερο σε ηλικία εργάτη του Θεού και[¶] ήταν έτοιμος να κάνει αυτό που του έλεγε, έτσι και[¶] σήμερα κάθε αναγεννημένο παιδί του Θεού πρέπει σέβεται και τους εργάτες που έχει θέσει ο Κύριος στην εκκλησία Του. Ο άνθρωπος με πνεύμα υπηρεσίας είναι ταπεινός και έτοιμος να πράττει.

Τέλος αναφέρουμε ότι ο Θεός μιλάει μέσω ενυπνίων και αγγέλων. Ένα σχετικό γραφικό παράδειγμα είναι όταν ο Ιωσήφ, ο ἀντρας της Μαρίας, είδε την γυναίκα του να είναι ἕγκυος και σκεφτόταν να την διώξει χωρίς να την δυσφημίσει δημόσια, τότε του είπε ἄγγελος σε ενύπνιο,

να μην φοβηθεί να την παραλάβει, γιατί το παιδί που έχει είναι δια Πνεύματος Αγίου και ότι θα γεννήσει υιό και θα τον ονομάσει Ιησού. Ο Ιωσήφ άκουσε τα λόγια του αγγέλου, πίστεψε ότι είναι λόγια Θεού και έπραξε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος (Ματθαίος, α': 18-25).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος μπορεί να μας μιλήσει μέσω του γραμμένου λόγου Του, μέσω των ανθρώ πων Του που έχουν τις διακονίες και τα χαρίσματα που Αυτός δίνει και μέσω οραμάτων, ενυπνίων και αγγέλων. Το ζητούμενο είναι εμείς να πάρουμε την θέση του ακροατή που ακούει και γρήγορα υπακούει στην φωνή Του. Αμήν!